

ны на землѣ-тѣ, и на ^всички-тѣ птицы на небѣ-то, и на всякой гадѣ който пльзи по землѣ-тѣ, и има въ себе си дыханіе на животъ, да дахъ всякѣ зеленѣ тѣвъ за храниж; и станж така. И видѣ Богъ всичко което направи, и ето бѣше тврдѣ добро. И станж вечеръ, и станж утро, день шестій.

ГЛАВА 2.

1 И съвршихъ ся небе-то и земя-та, и 2 ^всичко-то имъ *украшеніе. И ^всъвршилъ бѣше Богъ въ седьмой-тѣ день дѣла-та си, които направи; и починж си въ седьмой-тѣ день отъ всички-тѣ си дѣла които направи. И благослови Богъ седьмой-тѣ день, и освяти го; защото въ него си починж отъ всички-тѣ си дѣла, които създаде и направи Богъ.

4 Това е ^вбытие-то на небе-то и на землѣ-тѣ, когато ся тѣ създадохъ, въ който день направи Господь Богъ землѣ и небе,

5 И всяко ^врастеніе полско, прѣди да стане по землѣ-тѣ, и всякѣ тѣвъ полски, прѣди да изникие; защото не бѣше даль Господь Богъ ^вдѣлъ по землѣ-тѣ, и нѣ-маше человѣкъ ^жза да работи землѣ-тѣ.

6 И вдигаше ся пара отъ землѣ-тѣ, и на-7 появаше всичко-то лице на землѣ-тѣ. И създаде Господь Богъ человѣка отъ ^впърстъ изъ землѣ-тѣ: и ^вдажихъ въ ^иноздри-тѣ му дыханіе на животъ, и ^истанж человѣкъ жива душа. И насади Господь Богъ ^врай ^жвъ Едемъ ^{на} истокъ, и ^ипостави 9 тамъ человѣка когото създаде. И Господь Богъ произрасти изъ землѣ-тѣ ^ввсяко дръво красно на гледъ, и добро за яденіе, и ^вдръво-то на живота по ерѣдъ рай-тѣ, и ^вдръво-то на познаваніе на добро и на зло. И рѣка исхождаше изъ Едемъ да напоява рай-тѣ; и отъ тамъ ся раздѣляше на четири главы. Име-то на единѣ-тѣ Фисонъ; тя е която обикна ^всичкѣ-тѣ

12 Евилатск землѣ, дѣто има злато. И злато-то на оинжи землѣ е добро; утамъ има вделѣпонъ и оникст камъкъ. И име-то на вторж-тѣ рѣкъ Гонъ; тя е която обыкаля всичкѣ-тѣ Хусекск землѣ. И име-то на третж-тѣ рѣкъ, ^жТигръ; тя е която тече къмъ истокъ на Ассирий. А четвртъ 15 тата рѣка е Евфратъ. И зѣ Господь Богъ

^в Іов. 38; 41.^в Ісаія 10; 4; 24. 1 Тим. 4; 4.

—

^в Ісаія 33; 6.^в Евр. пониство.^б Ісаія 20; 11; 31; 17. Втор.

5; 14. Евр. 4; 4.

^в Несем. 9; 14. Ісаія 58; 13.^з Гл. 1; 1. Ісаія 90; 1; 2.^б Гл. 1; 12. Ісаія 10; 14.^в Іов. 38; 26, 27, 28.^в Гл. 3; 23.^з Гл. 3; 19, 23. Ісаія 103;

14. Енк. 12; 7. Ісаія 64;

8. 1 Кор. 15; 47.

^и Іов. 33; 4. Дѣян. 17; 25.^и Гл. 7; 22. Ісаія 2; 22.^и 1 Кор. 15; 45.^и Гл. 13; 10. Ісаія 51; 3. Ісаія 28; 13. Іона. 2; 3.^и Гл. 4; 16. 4 Іар. 19; 12. Ісаія 27; 23.^и Гл. 3; 24.^и Ст. 15.^и Ісаія 31; 8.^и Гл. 3; 22. Прит. 3; 18; 11; 30. Откр. 2; 7. 22; 2, 14.^и Ст. 17.^и Гл. 25; 18.^и Чис. 11; 7.

человѣка и ^инасели го въ рай Едемскій, 16 за да го работи и да го пази. И заповѣда Господь Богъ Адаму и рече: Отъ всяко 17 дръво на рай-тѣ свободно да ядешъ: А ^иотъ дръво-то на познаваніе на добро и на зло, ^ида не ядешъ отъ него; защото въ който день ядешъ отъ него непрѣмѣни- 18 но ^ище умрешъ. И рече Господь Богъ: Не е добро человѣкъ-тѣ да е самъ; ^ище му направи помощникъ приличенъ нему. 19 И ^исъздаде Господь Богъ отъ землѣ-тѣ всички-тѣ полски животни, и всички-тѣ небесни птицы, и ^иприведи ги при Адама, за да види какъ ще ги наименува; и каквото име дадеше Адамъ на всяко оду-шевленію, това му станж име-то. И тури Адамъ имена на всички-тѣ скотове и на птици-тѣ небесни и на всички-тѣ звѣрове полски; но за Адама не ся намѣри помощникъ приличенъ нему.

21 И нанесе Господь Богъ на Адама ^ииз-стяженіе и той заспа; и зѣ едно отъ ребра-та му, и испълни място-то му съ 22 пльть. И направи Господь Богъ отъ рѣ-брото, което зѣ отъ Адама, женж, и 23 ^иприведе ѝ при Адама. И рече Адамъ: Таи е сега ^икость отъ кости-тѣ ми, и пльть отъ пльть-тѣ ми: тя ще ся нарече жена, защото ^иотъ мжжъ-тѣ бы зѣта. 24 ^иЗадари това ще остави человѣкъ башц си и майкъ си, и ще ся прильпи при же-ни-хъ си, и ще бѫдѣтъ двама-та една пльть. 25 ^иИ голи бѣхъ и двама-та, Адамъ и же-на му, ^ии не ся срамувахъ.

ГЛАВА 3.

1 А ^измія-та бѣше ^инай хытра отъ всич-кы-тѣ звѣрове полски, които направи Го-сподь Богъ: и тя рече на женж-тѣ: И-стини ли рече Богъ да не ядете отъ вся-ко дръво на рай-тѣ? И жена-та рече на змія-тѣ: Отъ плодъ-тѣ на райски-тѣ дръ-вия можемъ да ядемъ: А ^иотъ плодъ-тѣ на дръво-то когото е въ ерѣдъ рай-тѣ, рече Богъ: Да не ядете отъ него, нито да ся 4 прикоснете при него, за да не умрете. И ^измія-та рече на женж-тѣ: Никакъ нѣма 5 да умрете; Но знае Богъ че въ който день ядете отъ него, ^ище ся отворятъ очи-тѣ ви, и ще бѫдете като божове, да позна-6 вате добро-то и зло-то. И видѣ жена-та

^и Дан. 10; 4.^и Ст. 8.^и Ст. 9.^и Гл. 3; 1, 3, 11, 17.^и Гл. 3; 3, 19. Рим. 6; 23.^и 1 Кор. 15; 56. Іак. 1; 15.^и Іоан. 5; 16.^и Гл. 3; 12, 1. Кор. 11; 9.^и 1 Тим. 2; 13.^и Гл. 1; 20, 24.^и Ісаія 8; 6. Вин. Гл. 6; 20.^и Гл. 15; 12, 1. Іар. 20; 12.^и Прит. 18; 22. Евр. 13; 4.^и Гл. 29; 14. Смѣд. 9; 2. Іар.^и 5; 1, 19; 13. Ефес. 5; 30.^и 1 Кор. 11; 8.^и Гл. 31; 15. Ісаія. 45; 10.^и Мат. 19; 5. Марк. 10; 7.^и 1 Кор. 6; 16. Ефес. 5; 31.^и Гл. 3; 7, 10, 11.^и Іак. 32; 25. Ісаія. 47; 3.^и —^и Откр. 12; 9; 20; 2.^и Мат. 10; 16. 2 Кор. 11; 3.^и Гл. 2; 17.^и Ст. 13, 2. Кор. 11; 3. 1 Тим.^и 2; 14.^и Ст. 7. Дѣян. 26; 18.